

съвместимо с целите на Директива 2006/112/ЕО (наричана по-нататък „Директива относно данъка върху добавената стойност“), по-специално що се отнася до раси коне, които обикновено се използват за дресура, езда, циркови представления и конни надбягвания.

Директивата относно данъка върху добавената стойност позволява на държавите членки, при определени условия, наред с нормалната ставка на данъка върху добавената стойност да прилагат намалени данъчни ставки. Така например, с член 98, параграф 2 от Директивата относно данъка върху добавената стойност се дава възможност на държава членка да прилага намалена данъчна ставка на данъка върху оборота „за доставки [...] в категориите, предвидени в приложение III“. Тъй като намалената ставка на данъка върху оборота трябва да се разглежда като изключение от нормалната ставка на данъка върху добавената стойност, тази разпоредба трябва да се тълкува стеснително.

Комисията смята, че живи животни, по-специално коне, които обикновено не са предназначени за приготвяне на храни и на фуражи, не попадат в точка 1 от приложение III. Следователно намалената ставка на данъка върху оборота съгласно член 98, параграф 2 от Директивата относно данъка върху добавената стойност не може да се прилага за тези животни. Това произтича от систематиката на точка 1 от приложение III към Директивата както и от текстовете ѝ на различните езици. Функционалното тълкуване потвърждава този резултат: точката от приложението служи за по-благоприятно третиране на стоки, с които се снабдяват хранителната и фуражната промишленост.

Липсата в Комбинираната номенклатура на разграничаване според раси коне не е релевантна в настоящия случай, тъй като за митническото класиране са определящи аспекти, различни от тези на правото относно данъка върху добавената стойност. Обстоятелството, че член 98, параграф 3 от Директивата относно данъка върху добавената стойност позволява на държавите членки да се позовават на Комбинираната номенклатура, не означава, че държава членка може да изтъкват липсата на прецизност в Комбинираната номенклатура, за да обосноват неправилно транспониране на общностното право относно данъка върху добавената стойност.

За сделките с раси коне, които обикновено се използват за дресура, езда, циркови представления и конни надбягвания, също не може да се прилага намалена данъчна ставка по точка 11 от приложение III към Директивата относно данъка върху добавената стойност, като за доставки на стоки, които се предназначени да бъдат използвани в селскостопанското производство. Обстоятелството, че конете са дори селскостопански животни, не означава че по принцип тези раси коне се използват в селскостопанското производство. Всъщност такива раси коне служат по правила за спортни, образователни, развлекателни цели и за хоби, т.е. в никакъв случай в селскостопанското производство.

Иск, предявен на 19 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Италианска република

(Дело C-454/09)

(2010/C 24/60)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: E. Righini и B. Stromsky)

Ответник: Италианска република

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е предприела в предвидените срокове всички необходими мерки за отмяна на помощта, обявена за незаконосъобразна и несъвместим с общия пазар с Решение № 2008/697/ЕО ⁽¹⁾ на Комисията от 16 април 2008 година относно държавна помощ № C 13/07 (ex NN 15/06 и N 734/06), приведена в действие от Италия в полза на New Interline (нотифицирано под номер C (2008) 1321), Италианската република не е изпълнила задълженията си по членове 2, 3 и 4 от това решение и по Договора за ЕО,

— да се осъди Италианска република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът, в който Италия е трябвало да отмени и да възстанови незаконно изплатената помощ, е изтекъл четири месеца след нотификацията на решението. Повече от една години по-късно италианските власти все още не са приели необходимите мерки за изпълнение на решението и за възстановяване на помощта.

⁽¹⁾ ОВ L 235, стр. 12.

Иск, предявен на 20 ноември 2009 г. — Комисия на Европейските общности/Република Полша

(Дело C-455/09)

(2010/C 24/61)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: S. Pardo Quintillán и Ł. Habiak)

Отговорник: Република Полша

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за съобразяване с Директива 2006/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 година за управление качеството на водите за къпане и за отмяна на Директива 76/160/ЕИО ⁽¹⁾, и във всички случаи като не е уведомила Комисията за такива мерки, Република Полша не е изпълнила задълженията си по член 18 от тази директива,
- да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2006/7/ЕО е изтекъл на 24 март 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 64, 2006 г., стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 15, стр. 229.

Преюдициално запитване, отправено от Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra (Испания) на 23 ноември 2009 г. — Ana María Iglesias Torres/Consejería de Educación de la Junta de Galicia

(Дело С-456/09)

(2010/С 24/62)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado Contencioso Administrativo nº 3 de Pontevedra

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ana María Iglesias Torres

Отговорник: Consejería de Educación de la Junta de Galicia

Преюдициални въпроси

1. Приложима ли е Директива 1999/70/ЕО ⁽¹⁾ по отношение на временния персонал в Автономна област Галиция?
2. Възможно ли е член 25, параграф 2 от Закон 7/2007 да се разглежда като национална норма за транспониране на тази директива, при положение че този закон по никакъв начин не препраща към общностното законодателство?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли задължително да се приеме, че този член 25, параграф 2 от ЕВЕР е националната норма за транспониране, до която се отнася точка 4 от диспозитива на Решение на Съда от 15 април 2008 г. (дело Inprast) ⁽²⁾ или испанската държава е длъжна да придаде обратно действие само на правните

последници за възнаграждението, произтичащи от признатите от тази държава в приложение на директивата добавки за всеки три години прослужено време?

4. При отрицателен отговор на втория въпрос, има ли в случая Директива 1999/70/ЕО непосредствено действие по смисъла на Решение на Съда по дело „Del Cerro“ ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Директива на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕП) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129).

⁽²⁾ Дело С-268/06, Inprast, Сборник, стр. I-2483.

⁽³⁾ Решение от 13 септември 2007 г. по дело Del Cerro Alonso (С-307/05, Сборник, стр. I-7109).

Жалба, подадена на 20 ноември 2009 г. от Италианска република срещу решението на Първоинстанционния съд (трети състав) от 4 септември 2009 г. по дело T-211/05, Италианска република/Комисия на Европейските общности

(Дело С-458/09 Р)

(2010/С 24/63)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: G. Palmieri)

Друга страна в производството: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за допустима жалбата,

- да се отмени Решението на Първоинстанционния съд от 4 септември 2009 г. по дело T-211/05 (Италианска република/Комисия), нотифицирано с препоръчително писмо № 405966 от 4 септември 2009 г., получено на 8 септември 2009 г. и следователно Решение 2006/261/ЕО на Комисията от 16 март 2005 г. относно схема за държавни помощи С8/2004 (ex NN 164/2003) приведена в действие от Италия в полза дружества, които отскоро са регистрирани за търговия на фондовата бора [нотифицирана под № С(2005) 591].

Правни основания и основни доводи

Първо правно основание. Нарушение на членове 10 и 13 от Регламент № 659/1999 ⁽¹⁾ (Регламент „процедура държавни помощи“), на член 88, параграф 2 ЕО и на принципа на състезателност. Явна греша при преценката на документи.